

56-Giới Tỳ Thuận Tỳ Kheo Ác Kiến:

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Lục quần Tỳ kheo biết Tỳ kheo ác tà kiến này không chịu bỏ ác tà kiến, không như pháp sám trừ tội, Tăng đã như pháp tấn xuất mà vẫn cùng cộng sự và ngủ chung một nhà. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Lục quần Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo đã biết Tỳ kheo ác tà kiến... ngủ chung một nhà”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo biết Tỳ kheo nói lời như thế, không như pháp sám hồi trừ tội và không bỏ ác tà kiến, Tăng đã như pháp tấn xuất mà vẫn cùng cộng sự và cùng ở chung một nhà thì phạm Ba-dật-đề.

Biết là tự biết hay nghe biết từ người khác hoặc Tỳ kheo kia tự nói. Nói lời như thế là như điều đã thấy biết mà nói; không như pháp sám trừ tội là tâm chưa chiết phục, chưa bỏ kiêu mạn; không bỏ ác tà kiến là ác tà kiến này chưa lìa tâm. Tăng như pháp tấn là ở trong Tăng tác pháp đui. Cộng sự bao gồm tài và pháp, cùng làm các pháp yết ma, bố tát tự tứ. Cùng ở chung một nhà, nhà có bốn loại như đã kể trên.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo cùng người bị tấn làm pháp sự gì hoặc dạy bảo kinh pháp, kệ tụng, mỗi mỗi câu đều phạm Ba-dật-đề; nếu theo người bị tấn thọ học kinh pháp, kệ tụng cũng phạm như vậy. Về tài sự, nếu Tỳ kheo cho người bị tấn bát, y... bốn loại được đều phạm Ba-dật-đề; cùng ngủ trong bốn loại nhà kể trên, tùy nằm bao nhiêu phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu, nếu suốt đêm ngồi không nằm thì phạm Đột-kiết-la.

57-Giới Chứa Nuôi Sa Di Ác Tà Kiến:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó có Sa di tên Ma-già khởi ác tà kiến nói rằng: “Tôi biết nghĩa của pháp Phật là làm pháp dâm dục không thể chướng đạo”, các Tỳ kheo đem việc này bạch Phật, Phật bảo các Tỳ kheo: “Các thầy nên khuyên can Sa di này rằng: Chú chớ nên nói tôi biết... chướng đạo. Chú chớ phỉ báng Phật, phỉ báng Phật là không tốt, Phật đã đủ cách nói làm pháp dâm dục có thể chướng đạo, chú nên bỏ ác tà kiến này”, các Tỳ kheo vâng lời Phật dạy khuyên can Sa di này đến lần thứ ba vẫn không chịu bỏ ác tà kiến này nên trở về bạch Phật, Phật bảo các Tỳ kheo: “Các thầy nên làm yết ma tấn Sa di Ma-già về tội không bỏ ác tà kiến, nếu có Sa di nào giống như thế cũng nên tấn như thế. Pháp yết ma là Tăng nhất tâm hòa hợp, một Tỳ kheo trong

Tăng xướng rằng:

Đại-đức Tăng lắng nghe, Sa di Ma-già này khởi ác tà kiến, Tăng đã khuyên can mà vẫn không chịu bỏ ác tà kiến này. Nếu tăng đứng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng nay tấn Sa di Ma-già. Bạch như vậy.

Như thế Bạch-tứ-yết-ma cho đến câu Tăng đã diệt tấn Sa di Ma-già rồi, Tăng chấp thuận vì im lặng, việc này xin nhớ giữ như vậy.

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Lục quần Tỳ kheo biết Sa di Ma-già đã bị tấn rồi mà vẫn chứa nuôi, cộng sự và ở chung. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Lục quần Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo biết Sa di này đã bị tấn rồi mà vẫn chứa nuôi, cộng sự và ở chung”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Sa di nói rằng: “Tôi biết nghĩa của pháp Phật là làm dâm dục không thể chướng đạo”. Các Tỳ kheo nên khuyên can Sa di này: “Chú chớ nói tôi biết nghĩa của pháp Phật là làm dâm dục không thể chướng đạo. Chú chớ phỉ báng Phật, phỉ báng Phật là không tốt, Phật đã đủ cách nói làm dâm dục có thể chướng đạo, chú nên bỏ ác tà kiến này”. Khi các Tỳ kheo khuyên can như thế mà Sa di này giữ chặt không bỏ thì các Tỳ kheo nên can cho đến Ba-lần, chịu bỏ thì tốt, nếu không chịu bỏ thì các Tỳ kheo nên bảo Sa di: “Chú từ nay không được nói Phật là thầy của chú, cũng không được đi theo sau các Tỳ kheo. Các Sa di khác được cùng các Tỳ kheo ngủ chung phòng hai đêm, nhưng chú thì không được. Chú là kẻ ngu si, từ nay chú đã bị tấn xuất, chú không được ở đây nữa”. Nếu Tỳ kheo biết Sa di này đã bị diệt tấn mà còn chứa nuôi, cộng sự và ngủ chung một nhà thì phạm Ba-dật-đề.

Biết là tự biết hay nghe biết từ người khác hay Sa di tự nói. Diệt tấn là Tăng nhất tâm hòa hợp như pháp làm yết ma tấn xuất. Chứa nuôi là nhận làm đệ tử, mình làm hòa thượng, A-xà-lê. Kinh tuất (thương yêu ban rãi) là chu cấp y bát, bốn loại được... cho Sa di. Cộng sự là cùng tài sự và pháp sự. Ở chung là cùng ở trong bốn loại nhà kể trên.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo dạy bảo cho Sa di bị tấn này kinh pháp hay kệ tụng thì mỗi mỗi câu đều phạm Ba-dật-đề; nếu cùng Sa di đọc tụng kinh cũng như thế; nếu cho Sa di bị tấn y bát, bốn loại được... đều phạm Ba-dật-đề; ở chung trong bốn loại nhà kể trên, tùy nằm bao nhiêu phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu; suốt đêm ngồi không nằm cũng Ba-dật-đề.